

BUITENLAND

eerste keer in Denemarken. De middag doorgebracht op DE platvisstek voor bootvissers. Op de stroom driften tussen Flessingen en Faeno-kalv, dit met goed resultaat. Zo goed zelfs dat de beroepssportvisboten steeds dichterbij ons kwamen mee-driften, maar toch niet begrepen hoe het tripletten in zijn werk ging. Wij gaan er maar van uit dat deze techniek door ons beter beheerst wordt.

Woensdag de Snævringen ingedoken en de grote diepten opgezocht voor de grote jongens. Wie weet was er misschien nog wel een leng of zo te pakken. Het is daar toch zo'n 80 m diep. Wat we ook probeerden, de grote jongens deden het niet. Misschien waren ze "op reis". We vingden daar alleen "maar" grote wijting, dikke pret op die diepte! Helaas ging rond de middag de lucht erg zwart zien. Besloten werd om de thuissteiger op te zoeken en maar goed ook, want het ging heftig onweren. Vandaag dus een vroegertje. Lekker uitgebreid eten en cupvoetbal kijken.

Donderdag wakker worden en het eind van de tuin niet kunnen zien door de mist! Na het ontbijt werd het wel lichter en gingen Gerard en Hans toch maar vissen, want ze zaten toch in een open boot en dan viel het wel te doen. Na een uurtje besloten wij ook te gaan en varende op de gps-route ging dat uitstekend. Zonder gps had ik het beslist niet gedaan, want de oriëntatie in de mist lijkt nergens op. Wellicht omdat je er toch te weinig komt om iedere boom op de oever te herkennen. Door de portofoon de maten opgeroepen en .. oei die hebben geen gps, noch kompas, maar wel een boei gevonden. Op de kaart opgezocht en met behulp van de gps eerst reddertje en daarna gidsje gespeeld. Toch wel erg leerzaam voor alle betrokkenen, gelukkig geen groot scheepvaartverkeer in de Fæno Sund.

In de monding tot aan de Flessingen gevist en veel gevangen. Een paar uur later toen de stroming iets anders ging lopen, kreeg ik

steeds na-zwemmers van geep. Spinhengel gepakt en met kunstaas geep gevangen, mooie sport hoor! Dit duurde een uurtje, toen ging de stroom er uit en was het totaal afgelopen met de vangst daar. Inmiddels was het kraakhelder geworden, wat de maten in de andere boot deed besluiten hun geluk in de grote diepte te beproeven. Ik besloot om met Harry de Gals-klint camping, vanaf het water, met een bezoek te vereren. Op de Visma had ik in de Deense stand gehoord dat ze nieuwe "hutten" hebben gebouwd. Het is daar heel aantrekkelijk voor twee of drie man, boot voor de kant en alle comfort op de wal. Mogelijk toch iets voor de komende expeditie. De middag hierna op de Flessingen volgemaakt.

Vrijdag, alweer de laatste visdag van deze Kleine Belt sessie. Vandaag dus aasrestjes opvissen. Dit geeft mij altijd een gevoel van: jammer de laatste dag... morgen weer thuis. Wederom ons uitgeleefd in de Flessingen en ja hoor, omringd door Denen goed en mooie platvis gevangen. De balans aan het einde van deze prachtige week geeft veel mooie schar en schol, een verassend klusje geep, de gebruikelijke hoeveelheid gul en een stel leuke pollakken.

Het is wel jammer dat je door viskrapte voor de Nederlandse kust voor dit soort prachtige vangsten naar Denemarken moet gaan. Aan de andere kant zijn er ook wel ergere straffen hoor! Enfin, vroeg in de middag gestopt met vissen, grondig schoonschip gemaakt en klaar voor vertrek naar huis.

Zaterdag om 9 uur vertrokken en na het nodige file-leed bij Hamburg, 's-avonds om 21 uur aangekomen thuis in Oudenhorn. Vermoeid maar voldaan aan het thuisfront verslag uitgebracht en gelijk alweer plannen beginnen maken voor de herhalingsoefening in 2002.

Rob Puijk
Delta 1558

Waarschuwing voor de Kleine Belt

Aansluitend op Robs verhaal heeft Pieter Wolkers, Delta 18, nog een stukje goede raad en enkele tips voor de Denemarken-vaarders onder ons.

Ik beoefen de sportvisserij op zee met regelmaat in Denemarken. De Kleine Belt is dan meestal de plaats waar ik naartoe ga. Daar heb ik een aantal jaren ervaring, ook wegens het sportvishotel Sirius van Willem en Yvonne Duit welke mijn vrouw en ik indertijd hebben opgestart. Ik schipperde toen vaak met onze hotelgasten op de Kleine Belt. Nu huren we af en toe een lekker luxe zomerhuis daar in de buurt. De Kleine Belt is toch ideaal, met een variatie aan vissoorten en tussen Fredericia - Strib en Faeno kan je bij alle weersomstandigheden vissen.

Maar pas op!

Waarschijnlijk herinneren sommige leden het nog wel; de tijd dat het Slijkgat nog diep was, zo'n 25 à 30 jaar geleden. Bij de bunkers aan het strand van Rockanje kon je perfect gul vissen, of voor degenen die een betere boot hadden was de Hinder ook een goede stek. Doch, als men aan de zuidzijde van de Hinder naar zee voer, moest men goed oppassen! Op de plaats waar de ebstroom vanuit het Slijkgat in contact kwam met de vloed, precies op de kop van de Hinderplaat, ontstonden soms akelig hoge golven die als het ware uit het niets naar boven kwamen. Met een stuk net in m'n schroef ben ik daar eens bijna in terechtgekomen, ik was goed geschrokken; zulke lappen water en zo onstuimig had ik het nog nooit meegemaakt. **Een zelfde situatie komt soms ook op de Kleine Belt voor!** Ondanks m'n 10 jaar ervaring daar ging ik op 24 juni j.l. bijna in de fout. Wat een vistrupje samen met m'n Deense zwager moest worden eindigde bijna in een drama. De noordwesten wind was krachtig tot stormachtig, 6 à 7 Bft. Deze windrichting stuwt het water in de natuurlijke trechter die de Belt daar vormt en dat zorgt voor een sterke zuidgaande stroom. Varende onder de "Jyske" kant van de Belt was er geen golfje

te bekennen. Dus, richting nieuwe brug gevaren. Op ongeveer 25 mtr vanaf de westelijke pijler van de brug aangekomen lieten we de pilkers zakken en dreven toen met een snelheid van 4,2 mijl (op de GPS gemeten!) onder de brug door. Je moet dan wel heel actief vissen maar dat loont dan ook vaak. Een harde klap, en jawel.... een forse gul gehaakt. Maar dat duurt even om deze van de ruim 30 meter water omhoog te halen. En in al m'n ijver om de vis boven te halen zag ik niet dat we pal richting Middelfart dreven en dat de stroom op dat traject zeer steile en hoge golven veroorzaakte. Toen we zo'n 200 meter onder de brug door waren maakte m'n boot (een Triss 52ST) een onvoorstelbare haal die hem bijna op z'n zij smeet, maar zich gelukkig onmiddellijk weer oprichtte. We grepen ons vast en hielden ons zo laag mogelijk in de boot. We kregen een aantal klappen te verduren uit alle richtingen, doch de boot hield zich stabiel en overeind. Het was bijna onmogelijk om hem op een noordelijke koers, weg uit dit spektakel, te leggen. De golven smeten ons alle kanten op. Met een flinke scheut gas op de 65 pk motor kon ik toch de boot uiteindelijk in de juiste richting krijgen, weg van deze heksenketel. De gul was ik kwijt, in de boot was het een puinhoop, maar we hadden het gered...

Na al die tijd, toch nog in de fout! Daar was ik niet blij mee. Omdat veel clubgenoten daar met de boot naartoe gaan wil ik dan ook graag de volgende adviezen meegeven:

- Probeer de boot aan de westkant van de Belt te water te laten of af te meren, dan zit je meestal aan de luwtekant, de wind is voornamelijk uit westelijke richting. (Ik betaalde voor 14 dagen op een keurige plaats met landvasten en spoelwater in de jachthaven van Fredericia ongeveer 65 Euro)
- Vooral niet ankeren bij sterke stroom.

BUITENLAND

- Ontloop bij sterke stroom de gebieden waar de stroom gedwongen wordt te draaien, zoals de "baai" vooraan Middelfart en tussen Strib en Fredericia
- Blijf steeds goed opletten hoe de stroom zich ontwikkelt.
- Blijf in beschut water bij sterke wind en let goed op verandering van de windrichting.

Tip:

Koop vooral je "fisketegn", (bijdrage) voor 1 jaar kost je dat slechts 15 Euro, er wordt veel gecontroleerd en de boete is 60 Euro, ook voor buitenlanders!

Pieter Wolters
Delta 18